

Nieuwe gedichten 2008

Voor het eerst verschenen op de website van de Digitale
Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren

bron

De *Nieuwe gedichten 2008* verschenen voor het eerst op de website van de Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie003nieu09_01/colofon.php

© 2008 dbnl

januari 2008

Oud Nieuw Jaar

Iedereen heeft persoonlijk
wel een heel eigen Nieuw Jaar.
Ikzelf heb er gewoonlijk
ook zo een paar.

Neem bijvoorbeeld de dag
waarop Tineke landde
in New York, en ik haar echt zag,
en wij elkanders handen -

en in 1918, toen ik mijn benen ontwaarde in een zandbak, en wist dat
dat daar Ik was, die leefde op deze aarde, maar ik weet niet meer
welke dag van dat jaar -

en voor een van mijn Nieuwjaarsdagen
moet ik Bandung nog steeds bedanken.
Maart. De eerste krijgsgevangenennacht, en op de koele wind van de
Preanger kwamen de verwaaide klanken van een ver gamelanorkest.
Zo begon mijn vrede, want de rest
bestond niet langer.

Leo Vroman
Fort Worth, 11 december 2007

Leo Vroman schreef 'Oud Nieuw Jaar' speciaal voor de Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren ter gelegenheid van de jaarwisseling 2007-2008.

februari 2008

Van de grond

Nog altijd geleest door een lied van de grond
hingen de takken al laag in het najaar
Bedruppelde webben trokken het bos door
en vingen wat klein was en vleugeltjes had

De idyllische dood van detail en nuance
maakte weer plaats voor het egale witte
geschitter van sneeuw op een winterse
wolkloze windstille weide

Als het maar klonk en als het maar
waar was, en je het zag als je begreep
dat het geen vorm en geen naam had

Dan kwam het pas los en werd aarde
Dan lag er pas goud op het water
Dan brak pas glinster de klomp.

Pieter Boskma

‘Van de grond’ zal worden opgenomen in *Het violette uur*, de eerstvolgende bundel van Pieter Boskma, die in mei verschijnt bij uitgeverij Prometheus.

maart 2008

Krullen op zee

Als god is goed
dan heeft hij krullen
houtkrullen
metaalkrullen
krullende golflijnen
krullen met potlood getrokken
door boodschappenlijsten
krullen op zee

God speelt met zijn haren in de ochtend
speelt met zijn haren in de middag
laat in de avond wat krulspelden vallen

Midden in de nacht jaag ik een vinger
door god's liefste pijpenkrul
draai een rondje door de bedoelingen
door de bedelingen

In mijn juttersmandje stop ik windingen
golfslagen, vage contouren
van nieuwe bevindingen

Gretig laat ik god's gave
gulle giften begaan

Sylvia Hubers

‘Krullen op zee’ zal verschijnen in de eerstvolgende bundel van Sylvia Hubers.

april 2008

Vaders, zonen

Hij kwam nog thuis maar in dat komen lagen vage tekens
van verzet - het was meer, dachten wij toen, om het bed
en om het eten dan om ons, dan thuis te zijn.

Na één blik leek hij ons volledig vergeten, wandelde stijf
van de pijn in zijn rug naar de kast, schonk in en
borg zichzelf weg, als het ware, verdween.

Wij wilden steevast van hem weten wie van ons die dag
de langste was, wie de breedste schouders had,
wie van ons het beste was in schaken.

Hij was nooit alleen - terwijl hij ons negeerde wisten wij
hem stukje bij beetje zichtbaar te maken, raakte hij
vraag na vraag van groter belang.

's Avonds, als we gingen slapen werd hij bang, stond
naast ons bed en staarde maar - wees zichzelf
tot bloedens toe als winnaar aan.

Ester Naomi Perquin

‘Vaders, zonen’ zal verschijnen in de eerstvolgende bundel van Ester Naomi Perquin,
die evenals haar vorige bundel uitkomt bij Uitgeverij Van Oorschot.

mei 2008

Achtergrond

Afgewend
met zijn rug naar
het zijnde spaart hij
zijn stilstand in verstomming
uit

de avond tegemoet
de helderheid achter donkere
glazen, de opgooi van stemmen
binnen het afgelijnde, het doffe
leder dat men in het wilde
trapt

doelloos
staart de mens naar
wat hem invalt als een schaduw
in de war van zijn
bestaan

Roland Jooris

‘Achtergrond’ zal in augustus verschijnen in de nieuwe bundel van Roland Jooris,
De contouren van het verstrijken, bij Uitgeverij Em. Querido.

juni 2008

Politiek voor beginners

Je staat te glunderen, alsof je al gewonnen hebt. Of wil je de
menukaart zien? Lievaling, er trok vandaag een optocht door
de straat, er was confetti, er waren voorzorgsmaatregelen, er
was genoeg voor iedereen. De dag stond bol van nijverheid.

Dit is geen gezeur, dit is de kolder in m'n kop, secondewerk.
En dit hier liep ik in de oorlog op, ik was een scherpschutter,
ik schoot met scherp, waande mij een voorvader, mijn bleke
snufferd in alle soorten en maten. Zo ging dat in die tijd van

voor de nieuwsberichten, wie niet deugde kon bij het grofvuil.

Ik moest tot inkeer komen, kwam tot inkeer en toen wilde ik
naar huis - tussen de flats laat jij je hondje uit, het kinderspel,

de graffiti, het gekef, alles in nostalgisch zwart en wit. Luister,
brult de meester. Eendracht, klaagt de meester. Wie de schoen
past, begint de meester. Maar wat het ook was, het is verleden.

Alfred Schaffer

‘Politiek voor beginners’ maakt deel uit van de zesdelige cyclus ‘Flight 000’ die
Alfred Schaffer samen met Saskia de Coster schreef voor DW B 2008 4 *De bloemen*
(te verschijnen op 11 september a.s.). Het gedicht zal ook worden opgenomen in
Kooi, de nieuwe bundel van Alfred Schaffer (te verschijnen in oktober). Zie voor
nader informatie over DW B: www.dwb.be.

juli / augustus 2008

De strandjurk oplichten

Voorzichtig. Omzeil de verrukking, dat zinkt toch maar als reumatiek
het gebeente in. We heffen aanvankelijk de jurk tot op de heupen slechts.
De maan fonkelt maanlicht op je naakte dijen. ‘Een waarheid,’ fluister ik
‘herhaalt zich niet’ & ‘je trekt mij als het trekken van de maan.’ Stilte.

Het droge zand schelpt je nog omstandig haar nee maar de weerstand
in de scène is een kronkeling van eerdere acteurs, het ritmische breken
van de bruisende golfslag wil al dat springtij van ons, een hoogwit ruisen,
het kabaal, namelijk, van de stilte beukend op het witte, mensvreemde strand.

“De verbeelding zet zich door het vel heen aan het vlees.”
“Een verstrengeling van lichaam vindt plaats meestal 's nachts,
de verstilde klomp van het rozige hunkeren, het sensuele
verrimpelt delicaat het strakke dagkleed van de verwensing.”

Ik giet je huid & lippen in de kom met ontbijtgranen. Dat bed, dat daar
met de gele lakens, dat lees ik je in als de lopende code van ons verlangen.

Dirk Vekemans

‘De strandjurk oplichten’ zal met een zestal andere gedichten van Dirk Vekemans
verschijnen in het eerstvolgende nummer van *De Gids*, dat eind augustus uitkomt.

september 2008

Zin in braderie

troep kijken
troep kopen

waarom schrijft niemand

we verlangen naar een psychedelische erotische filmhemel
waarin we perfecte lichamen mogen uitkiezen

per standje een aparte set spieren
inclusief atletisch uithoudingsvermogen

dan weer een neger
dan weer een chinees
te zijn

door de week en in het weekend een dagje alleskoopparadijs
waarbij steeds nadat we denken aan de limiet van onze goldcard beland te zijn
er weer krediet blijkt op te staan

krediet dat voelt als een beloning
dat voldoening geeft aan het uitgeven

een hemel waarin we geen ruimtegebrek hebben
voor onze aankopen

waarom plakken we achter eerlijkheid een aangeharkte schijndroom
en geen geile lava van zelfverheerlijking

paddestoelenliften
waarop we elkaar tijdens het neuken
eindeloos omhoog krikken

dit is geen terechtwijzing
dit is geen terechtwijzing
dit is geloof

grote woorden waar we bang voor moeten zijn

dacht het niet

roep de macht uit over je eigen woordenboek
voel je niet schuldig als je de agenten
een grote mond geeft

neem de verantwoordelijkheid voor je geluk
geen gevangenen

zoek je eye candy
dan krijg je

this site is still under construction

Tsead Bruinja

‘Zin in braderie’ zal verschijnen in het eerstvolgende nummer (september/oktober 2008) van *Passionate*, dat begin september uitkomt.

oktober 2008

in deze kleine gondel vol gedrochten

in deze kleine gondel vol gedrochten
boven de omgespitte dierentuin hangen
op zoek naar het vogelbekdier

dat spartelend zijn aquarium ontglipt.

je had je eigenlijk een gedicht voorgesteld
met herinneringen aan de bronx
aan de caribische zee aan een creoolse
uit de antillen: aan Joséphine of
aan Napoleon daardoor - op Elba
had je willen naslaan wat er daar al niet
als een gedicht voorstelbaar was geweest.

men gondelt door een dierentuin bungelt in persoon
voor koala's die zich graag op de foto
laten knuffelen met dodelijk gevaar voor eigen ribben.

nu de varaan roerloos en aaibaar gaapt
ontbreekt hij niet naast dekstoel & sloep terwijl
uit de deur naar de brug kleine blauwe pinguïns tevoorschijn komen
het schip sonoor trilt de zeewind lauw als de nacht is
en heel vele lichtjes van dobberende vissersboten
voortekens waren die er op wezen dat je al bijna oog
in oog ligt met een kameel naast je opgepropt
die met de kop tegen het zachte linnen van je kooi
op de Ganymedes van zijn lange reis door het zand uitrust.

antoine de kom

Dit gedicht zal eind oktober verschijnen in *de lieve geur van zijn of haar*, de nieuwe
bundel van antoine de kom, die uitkomt bij Em. Querido's Uitgeverij.

november 2008

dek tafel en eet vrede

voorbij de geschiedenis, aan de rand van het rooster
was moedertaal gereduceerd tot noodlokaal, barakkenkwastie
we stelden ons voor, zagen revius zich tussen vuren wentelen

viegen hebben werd als koel beschouwd
ruggengraat en sportfanaat, slogans aan de wand
viegen werd als koel beschouwd, als is dat niet het woord

domein ter linkerzijde, overdreven ramen
achter suïcidale luxaflex veel glas
veel gras, over de rand van dit groene universum
vergoten bladeren, glimmend blik, zakjes overleden boterham
sporadisch leven, eenzame hond, eenhoorn op de schutting

iets, krakerig, stond bijzonder op stapel
viegen veegde stof en gruis, o symboliek, o symboliek
hij moest zich verontschuldigen alvorens speel te duwen

grote grijze machine, een meedogenloos monster dekte de tafel
een cassettebandje werd gegrepen en soeverein verzwolgen
sesam sloot, geluid als mieren, ondragelijk als hitchcock

een keel schraapt
hoor ik adamsappel of film ik dat?

nostalgie verzwelgt herinneringen, vergrijpt het geheugen en smakt het fragmentarisch ad hoc neer

dek de tafel, stem die ik als opa wil
dek tafel en eet vrede
hoor ik muziek of film ik dat?

doublerende kornuiten en andere kameraden
dobberen alleenzaam tweedepauze hallucinaties na

niet ik, mijn leven is finaal verwoest
geluk, tenslotte niets dan geluidsgeluk
bij ongeluk heb ik het schriftje nog

Lodewijk van Oord

‘Dek tafel en eet vrede’ zal verschijnen in een nieuwe aflevering van *Tirade*, nr. 425 (oktober 2008, het ‘Koffernummer’).

december 2008

Voor na de dood

Als het gedicht u bekoort, bedenk dan
dat het gemaakt is van dode dagen,
van drankzucht, maagzuur, een vuile tafel
waarop een leven, ad nauseam.

En dat het zingt is niet meer dan wat klank
die bedekt, zoals men een laken legt
over een lijk, het wekt nieuwsgierigheid
alsof toch iets bloot kon gelegd,

iets zuivers, voorbij het zweet en de stank
dat zin geeft aan dit geschrijf, deze dwang
zich op te stapelen voor na de dood.

Zolang er leven is, is er hoop.

Charles Ducal

‘Voor na de dood’ zal eind december verschijnen in het eerstvolgende nummer (nr 101) van *De Brakke Hond*.